

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

Examen III. De Spe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

acerdotes sollicitantes sint de hæresi suspecti, semper sunt denunciandi, Palao authore. Pal.

186. *Ignoravit quis edictum.* Si tam terminus præfixus contra quem denunciare tenebatur, expiravit: ubi id rescit, teneatur, nisi infra similem terminum dierum, ac si tunc sibi edictum promulgaretur. Scio tamen *Suarium & Fillium* assentes statim teneri. Quod si ultra illum terminum obviatum impedimentum distulit, tenetur statim. Hæreo horum sententiæ; quia huiusmodi crimina ex dilatione denunciationis virus exerunt. *Præsumo me fore impotentem denunciare, quia absens ero.* Teneris peruenire. Suar. Filliuc.

187. *Si in ex viuis fœmina quantumvis honesta delatione haud esse Confessarium in carcerem detrudendum: requiro tamen num illa delatio sit sufficiens ad Inquisitionem?* Sufficiens planè est. Quod si inquisitione Confessarius levis admortem, & malæ vitæ deprehendatur, poterit etiam capi; at sine duplicata testificatione nunquam recluditur.

188. *Timet quis ea denunciatione graue damnum vitæ, famæ, vel bonorum in se vel in consanguineis.* Asserit *Fagundez*, tunc a denunciatione excusari. Metus huiusce ponderetur gravitas. Fagund.

189. *Possunt ne Episcopi de hoc crimine cognoscere?* Post Bullam Gregorij XY. possunt extra Hispaniam, in Regnis Hispaniæ minimè separati ab Inquisitoribus possunt cognoscere, authore *Molina*. Imò & in locis extra Hispaniam, licet possint Episcopi de causa cognoscere, non tamen ferre sine Inquisitoribus sententiam non tantum condemnatoriam, ut ait *Molin.* sed nec absolutoriam, ut asserit *Azor*. Scio tamen *Molinam* de absolutoria sententia negare. *Lege Cast. Pal. tom. 1. tract. 4. d. 9. & Fagundez præc. 2. lib. 4. cap. 3. a quibus ferè omnia.* Molin. Azor.

EXAMEN III.

Circa materiam de virtute Spei.

CAPVT PRIMVM.

De Spei essentia, & Præceptis.

1. *Quid Spes?* Est virtus Theologica diuinitus infusa per quam certò expectamus futuram beatitudinem

598 *Moralis Theologiae Tract. V. Virtutes,*
per merita ex diuina gratia prouenientia. Profecdo donum
est Dei speciale, & ex parte eius spes est certa, & infallibilis;
secus autem ex parte hominis; respicit enim illa cooperatio-
nem nostram.

2. *An prima fides?* Ita planè, mox spes; quia non possumus
sperare quod non credimus.

3. *Quoniam sunt praecepta spei?* Quatuor. Primum est bea-
titudinem expectare; quod quidem naturale est, supposito or-
dine supernaturalium Ordine; quia creatura rationalis ex
ipso, quod beatitudinem non habet, eam ex rei natura debet
expectare. Secundum est, Dei supplicium timere; quia spes
vltimi finis, ac timor aeterni supplicij sunt quasi prima vna
honestæ principia. Tertium, non desperare de beatitudinis
consecutione. Quartum denique non praesumere consequi
illam indebitè, hoc est absque meritis.

4. *Quandonam haec obligent praecepta?* Quae sunt affirmatiua
non semper obligant, sed in casibus. 1. Quando homo ex pro-
prio actu iustificatur saltem primo. 2. Quando grauius et
praesumptione tentatur. 3. Quando desperationis, aut praesump-
tionis crimine maculatus quis est, ut ad iustificationem
redeat debet sperare, & timere. 4. In sententiâ quorundam
quando orandi necessitas occurrit; quia inefficax sine spe oratio
ad impetrandum. Profecdo quae sunt praecepta negatiua
semper obligare affirmo.

5. *Quotuplex timor?* Duplex, Seruilis, & Filialis, hic ex
timore poenarum non exoritur; sed ex amore Dei; ille autem
ex poenarum horrore.

6. *Est ne speciale timoris praeceptum?* Probabilius existimo
non adesse, sed eodem praecepto imperari timorem, ac reli-
quae virtutes praecipuntur, quo quidem timore homo à
transgressione praeceptorum circa alias virtutes liberatur.

CAPVT II.

De Peccatis aduersus spem.

7. *Quotnam sunt Peccata aduersus spem?* Quatuor, scilicet
Omissio spei cum habenda sit, Omissio timoris de-
bito tempore, Desperatio, & praesumptio.

8. *Quaeso Praesumptionis originem assignes.* Frequentiùs
quidem ab infidelitate exoritur, & ad eam Dei tentatio re-
ducitur.

9. *Quid*

9. Quid est Deum tentare? Se quemuis exponere sine necessitate Martyrio. Defensionem ex exitalibus, aut periculosis medijs procurare. Maleficijs aut incantationibus spem adhibere. *innocentia*

10. Mortalis ne, an venialis Dei tentatio? Deum tentare etiam tacite in gravi materia, aut alio mediante, aut immediate, sine speciali inspiratione, aut reuelatione, mortis discrimini se exponendo sine necessitate, vel gravi in ægritudine ordinaria medicamina respuendo, mortale est; veniale autem, quando Deus in leui materia, aut sine plena deliberatione tentatur.

11. Quodnam peccatum est in creatura spem collocare? Crimen est contra spei virtutem, nisi simul in Deo ac creatura spes collocetur, primariò quidem in Deo, secundariò autem in creatura quatenus simul confert ad beatitudinem consequendam.

12. Differt quis pœnitentiam usque ad mortem spe venia obrinenda: peccat ne contra præceptum spei? Potius peccat contra præceptum pœnitentiæ; quia hic tantùm differt confessionem.

13. Fit alicui reuelatio damnationis sue: debet amplius sperare? Imò desperare sine mortali culpa potest, modò damnatio non reducatur ab eo in omnipotentia, vel misericordia Dei defectum; quia impossibile est sperare id quod non est possibile, nempe allocationem beatitudinis supposita certa damnationis reuelatione.

EXAMEN IV.

Circa materiam de Charitate ad Deum.

CAPVT PRIMVM.

De essentia, & Præceptis Charitatis.

1. Vid est Charitas? Virtus Theologica à Deo infusa, qua Deum propter se ipsum, & suam bonitatem super omnia diligimus; & reliqua omnia propter Deum. Datur enim amicitia supernaturalis inter Deum & hominem, fundata quidem in quadam veluti hominis eleuati per gratiam æqualitate.

P p 4

2. Est